

สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน

แนวทางปฏิบัติ เรื่อง การรายงานธุรกรรม
สำหรับสถาบันการเงิน ประเภทบริษัทหลักทรัพย์

แนวทางปฏิบัติ เรื่อง การรายงานธุรกรรม
สำหรับ สถาบันการเงิน ประเภท บริษัทหลักทรัพย์

วัตถุประสงค์

เพื่อให้สถาบันการเงินประเภทบริษัทหลักทรัพย์ สามารถรายงานธุรกรรมต่อสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน ได้อย่างถูกต้องตามหลักการแห่งกฎหมาย ซึ่งออกตามความในพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

การรายงานธุรกรรม

บทนำ

โดยหลักการแล้ว ผู้กระทำผิดมีโอกาสนำเงินหรือทรัพย์สินที่ได้จากการกระทำความผิดเข้ามาพอกผ่านการซื้อขายหลักทรัพย์ มากกว่าที่จะทำให้ธุรกิจหลักทรัพย์เป็นแหล่งก่อให้เกิดความผิดมูลฐานเสียเอง ดังนั้น ในการตรวจสอบเฝ้าระวังการทำธุรกรรมของลูกค้า จึงมุ่งไปที่

(๑) การเปลี่ยนมือของทรัพย์สิน (Placement) และ

(๒) การทำให้ธุรกรรมมีความซับซ้อนมากขึ้นโดยการส่งต่อทรัพย์สินไปหลายทอด (Layering)

ซึ่งการซื้อขายหลักทรัพย์ สามารถนำเงินมาซื้อขายหลักทรัพย์ แม้จะผ่านสถาบันการเงินประเภทธนาคาร แต่บริษัทหลักทรัพย์ จะเป็นปลายทางธุรกรรมที่ทราบว่า ลูกค้านำเงินเข้ามาซื้อขายหลักทรัพย์ ในลักษณะที่อาจนำไปสู่การส่งต่อให้ผู้อื่นหรือไม่ หรือเป็นการนำเงินเข้ามาแปรสภาพเป็นหลักทรัพย์ และแปรสภาพกลับเป็นเงินออกไปจากธุรกิจ โดยใช้ธุรกิจหลักทรัพย์เป็นเครื่องมือ นอกจากนี้ ธุรกิจหลักทรัพย์ก็เป็นสถาบันการเงินอีกประเภทที่มีการเปลี่ยนมือและซื้อขายที่รวดเร็วกว่าการโอนเงินผ่านสถาบันการเงิน และเป็นธุรกรรมที่มีความซับซ้อนโดยโครงสร้างอยู่แล้ว อีกทั้งผู้ใช้บริการ ต้องเป็นกลุ่มลูกค้าที่มีความรู้และความเชี่ยวชาญในการเคลื่อนย้ายทุนและสามารถทำผลกำไรได้โดยใช้เทคนิคเฉพาะ ซึ่งยากแก่การตรวจสอบพบในครั้งแรก ดังนั้น ธุรกิจหลักทรัพย์ จึงเป็นอีกธุรกิจหนึ่งที่น่าจะเสี่ยงต่อการเป็นเส้นทางการพอกเงิน หรือการนำเงินที่ได้จากการกระทำความผิดมาเปลี่ยนมือหรือแปรสภาพ

ด้วยเหตุผลข้างต้น จึงจำเป็นต้องกำหนดมาตรการในการตรวจสอบธุรกรรมด้านหลักทรัพย์ แต่ด้วยความรวดเร็วในการเปลี่ยนแปลงมูลค่าธุรกรรมและความถี่ในการทำธุรกรรมของลูกค้า การกำหนดให้รายงานธุรกรรมโดยใช้จำนวนหลักทรัพย์ หรือมูลค่าการซื้อขายทั่วไปเป็นหลักเกณฑ์ จะสร้างภาระแก่ผู้รายงานเป็นอย่างมาก และอาจเกิดประโยชน์แก่หน่วยงานที่รับรายงานน้อย จึงจำเป็นต้องมุ่งเน้นให้สถาบันการเงินประเภทบริษัทหลักทรัพย์ ช่วยเหลือรัฐ โดยการตรวจสอบลูกค้าและแนวทางในการทำธุรกรรมของลูกค้าเป็นสำคัญ อีกทั้งสถาบันการเงินประเภทนี้ อยู่ภายใต้การกำกับดูแลของหน่วยงานกำกับดูแลด้านเศรษฐกิจที่เข้มงวด การกำหนดมาตรการป้องกันและปราบปรามการพอกเงินและการต่อต้านการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย โดยการจัดทำกระบวนการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า ให้เป็นความเสี่ยงหลักที่บริษัทหลักทรัพย์ต้องกำหนดนโยบายในการบริหาร ก็เป็นมาตรการส่งเสริมการปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการพอกเงินของไทยอยู่แล้ว ดังนั้น สำนักงานป้องกันและปราบปรามการพอกเงิน จึงเห็นควรพิจารณากำหนดพฤติกรรมต้นแบบ เพื่อให้บริษัทหลักทรัพย์ นำไปปรับใช้ในการตรวจสอบธุรกรรมและลูกค้าที่ดำเนินอยู่ในธุรกิจของตนเป็นสำคัญ รวมไปถึงการตรวจสอบเพื่อพิสูจน์ตัวตนของลูกค้าอย่างต่อเนื่องควบคู่กันไป ซึ่งการดำเนินมาตรการดังกล่าว จะช่วยให้รัฐทราบถึงเส้นทางการเปลี่ยนมือและการแปรสภาพเงินและทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดผ่านธุรกิจสถาบันการเงินประเภทบริษัทหลักทรัพย์ได้

ข้อ ๑. หลักการในการพิจารณา “ธุรกรรมที่ต้องรายงาน”

ธุรกรรมที่ต้องรายงานต่อสำนักงานฯ หมายถึงธุรกรรมที่มีหลักเกณฑ์ ดังต่อไปนี้

ก. ธุรกรรมของลูกค้า กล่าวคือ เป็นธุรกรรมที่ลูกค้าประสงค์ที่จะดำเนินการ เพื่อประโยชน์ของลูกค้า โดยตรง ซึ่งเป็นผลมาจากการสร้างความสัมพันธ์กับสถาบันการเงิน หรือการทำธุรกรรมกับสถาบันการเงิน

ข. ธุรกรรมที่ไม่เข้าหลักเกณฑ์การยกเว้น กล่าวคือ เป็นธุรกรรมที่ไม่อยู่ในกลุ่ม “ธุรกรรมที่ได้รับยกเว้นไม่ต้องรายงาน” ตามกฎกระทรวงฉบับที่ ๕ (พ.ศ. ๒๕๔๓) และที่แก้ไขเพิ่มเติม ซึ่งออกตามความในพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒

ทั้งนี้ หากธุรกรรมที่เกิดขึ้น ตรงกับหลักเกณฑ์ทั้งสองประการข้างต้น บริษัทฯ จะต้องรายงานธุรกรรมดังกล่าวตามวงเงินหรือหลักเกณฑ์ที่กำหนดอย่างเคร่งครัด

ข้อ ๒. ประเภทธุรกรรมที่ต้องรายงาน

ก. ลักษณะของธุรกรรมเกี่ยวกับหลักทรัพย์

ตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ได้กำหนดให้สถาบันการเงิน มีหน้าที่ต้องรายงานธุรกรรม ๓ ประเภท ได้แก่ ธุรกรรมเงินสด ธุรกรรมเกี่ยวกับทรัพย์สิน และธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย สำหรับสถาบันการเงินประเภทบริษัทหลักทรัพย์ มีการประกอบกิจการซึ่งอาจเกี่ยวข้องกับธุรกรรมที่เกี่ยวข้องกับหน้าที่ในการรายงานธุรกรรมต่อสำนักงาน ดังนี้

๑) “ธุรกรรมเงินสด”^๑ ได้แก่ ธุรกรรมที่ลูกค้านำเงินสดมาชำระให้แก่บริษัท หรือธุรกรรมที่บริษัทจ่ายเงินสดให้แก่ลูกค้า ซึ่งเป็นผลมาจากการทำธุรกรรมการซื้อขายหลักทรัพย์หรือหน่วยลงทุนหรือตราสารต่างๆ วงเงินในการรายงานธุรกรรมประเภทนี้ ได้แก่ ธุรกรรมที่มีมูลค่าตั้งแต่ ๒ ล้านบาทขึ้นไป

๒) “ธุรกรรมเกี่ยวกับทรัพย์สิน”^๒ ได้แก่

(๑) ธุรกรรมเกี่ยวกับการเป็นตัวแทนในการซื้อ-ขาย ส่งมอบ หรือโอนกรรมสิทธิ์ในสังหาริมทรัพย์ที่เป็นหลักทรัพย์ หน่วยลงทุน ตราสารหนี้ หรือตราสารอนุพันธ์ ซึ่งเป็นธุรกรรมที่เกี่ยวข้องกับทรัพย์สินประเภทสังหาริมทรัพย์ที่ได้รับยกเว้นตามกฎกระทรวงฉบับที่ ๕ (พ.ศ. ๒๕๔๓) และที่แก้ไขเพิ่มเติมออกตามความในพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ จึงทำให้บริษัทหลักทรัพย์ ไม่ต้องรายงานธุรกรรมเกี่ยวกับทรัพย์สินประเภทนี้

(๒) ธุรกรรมการโอนเงินทางอิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งเป็นธุรกรรมประเภทสังหาริมทรัพย์ ธุรกรรมดังกล่าวนี้ บริษัทหลักทรัพย์มักจะมีการดำเนินการโดยเป็นการโอนมูลค่าเงินระหว่างบริษัท กับสถาบันการเงินที่เป็นสมาชิกเครือข่ายบาทเนตของธนาคารแห่งประเทศไทย จึงเป็นธุรกรรมที่กระทำการระหว่างสถาบันการเงินกับสถาบันการเงินเพื่อประโยชน์ในการส่งมูลค่าเงินที่กลุ่มลูกค้าซึ่งสถาบันการเงินคู่ค้ารับฝากแทน มายังบริษัท หรือส่งมูลค่าเงินเพื่อประโยชน์ในการบริหารจัดการทางการเงินระหว่างบริษัทกับสถาบันการเงินเอง นอกจากนี้ยังมีธุรกรรมการโอนเงินทางอิเล็กทรอนิกส์ระหว่างบริษัทกับศูนย์รับฝากหลักทรัพย์ ซึ่งเป็นนิติบุคคลภายใต้กำกับ

^๑ เป็นธุรกรรมประเภทที่มีการกำหนดวงเงินในการรายงาน

^๒ เป็นธุรกรรมประเภทที่มีการกำหนดวงเงินในการรายงาน

ดูแลของคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ ซึ่งมีลักษณะเดียวกันกับสถาบันการเงินกลาง ที่หน่วยงานกำกับของรัฐเป็นผู้ดูแลอยู่ จึงเข้าข่ายเป็นธุรกรรมระหว่างสถาบันการเงินด้วยกัน เพื่อประโยชน์ของสถาบันการเงินเอง

(๓) ธุรกรรมการโอนเงินทางอิเล็กทรอนิกส์ ไปยังลูกค้าผ่านบัญชีสถาบันการเงินประเภทธนาคาร ซึ่งแม้ว่าบริษัทจะทำธุรกรรมเกี่ยวกับการโอนมูลค่าเงินให้แก่ลูกค้า แต่ธุรกรรมดังกล่าวก็เป็นการดำเนินการผ่านช่องทางของการเปิดบัญชีเงินฝากในสถาบันการเงินประเภทธนาคาร ทำให้ธุรกรรมนี้ มิใช่ธุรกรรมที่บริษัทหลักทรัพย์ดำเนินการกับลูกค้าโดยตรง แต่เป็นการดำเนินการผ่านสถาบันการเงินประเภทอื่น การรายงานธุรกรรมการโอนเงินทางอิเล็กทรอนิกส์ในส่วนนี้ จึงเป็นหน้าที่ของสถาบันการเงินที่ทำหน้าที่เป็นช่องทางในการรับและส่งมูลค่าเงิน อันได้แก่ ธนาคาร เป็นต้น

(๔) ธุรกรรมที่ลูกค้านำอสังหาริมทรัพย์มาวางเป็นหลักประกันในการทำธุรกรรม

๓) “ธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย”^๓ ได้แก่

(๑) ธุรกรรมที่มีเหตุอันควรเชื่อได้ว่ากระทำขึ้นเพื่อหลีกเลี่ยงมิให้ต้องตกอยู่ภายใต้บังคับแห่งพระราชบัญญัติฉบับนี้

(๒) ธุรกรรมที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดมูลฐานหรือการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย และการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง

(๓) ธุรกรรมที่อาจเกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดมูลฐานหรือการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง

ทั้งนี้ไม่ว่าจะเป็นการทำธุรกรรมเพียงครั้งเดียวหรือหลายครั้ง และให้หมายความรวมถึงการพยายามกระทำธุรกรรมดังกล่าวด้วย

หมายเหตุ: ดูตัวอย่างในการพิจารณาการรายงานธุรกรรมเกี่ยวกับทรัพย์สิน และคำอธิบายและตัวอย่างธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัยเพิ่มเติมในภาคผนวก

ข้อ ๓. ธุรกรรมที่ได้รับยกเว้นไม่ต้องรายงาน

หลักเกณฑ์สำหรับธุรกรรมที่ได้รับยกเว้นไม่ต้องรายงาน เป็นไปตามข้อบัญญัติในกฎกระทรวงออกตามความพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ ที่ ๕ (พ.ศ. ๒๕๔๓) และที่แก้ไขเพิ่มเติมออกตามความในพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ โดยสรุปได้ดังต่อไปนี้

ข้อ ก. ธุรกรรมที่กระทำโดยบุคคลหรือองค์กรที่ได้รับยกเว้น กล่าวคือ ธุรกรรมที่ลูกค้าได้แก่บุคคลหรือองค์กรต่อไปนี้ เป็นธุรกรรมที่ได้รับยกเว้น ไม่ต้องรายงาน

ก-๑ พระมหากษัตริย์ พระบรมราชินีนาถ พระราชทายาท หรือพระบรมวงศ์ตั้งแต่ชั้นพระองค์เจ้าขึ้นไปจนถึงชั้นเจ้าฟ้า

ก-๒ รัฐบาล ราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค ราชการส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจ องค์การมหาชน หรือหน่วยงานอื่นของรัฐ

^๓ เป็นธุรกรรมที่ ไม่จำกัดวงเงินและประเภทในการรายงาน

ก-๓ มูลนิธิ ดังต่อไปนี้

- มูลนิธิชัยพัฒนา
- มูลนิธิส่งเสริมศิลปาชีพในสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์พระบรมราชินีนาถ
- มูลนิธิสายใจไทย

ข้อ ข. ธุรกิจเกี่ยวกับทรัพย์สิน ประเภทสังหาริมทรัพย์ ที่เป็นการจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรม ธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการได้มาโดยการครอบครองตามมาตรา ๑๓๘๒ (การครอบครองปรปักษ์) หรือมาตรา ๑๔๐๑ (ภาระจำยอม) แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

ข้อ ค. ธุรกิจเกี่ยวกับทรัพย์สินประเภทสังหาริมทรัพย์อื่น ที่ไม่ใช่ เรือกำปั่น เรือที่มีระวางตั้งแต่หกตันขึ้นไป เรือกลไฟ หรือรถยนต์ที่มีระวางตั้งแต่ห้าตันขึ้นไป แพ ยานพาหนะ เครื่องมือหรือเครื่องจักรกล และธุรกิจเกี่ยวกับสินทรัพย์ดิจิทัล

ข้อ ง. ธุรกิจที่เกี่ยวกับการดำเนินการดังต่อไปนี้

- (ง-๑) การบริการรับชำระเงินแทนเฉพาะที่มีมูลค่าน้อยกว่าเจ็ดแสนบาท
- (ง-๒) การบริการเครือข่ายบัตรเครดิต
- (ง-๓) การบริการเครือข่ายอีดีซี
- (ง-๔) การบริการสวิตซ์ซิ่งในการชำระเงิน
- (ง-๕) การบริการหักบัญชี
- (ง-๖) การบริการชำระดุล
- (ง-๗) การบริการหักบัญชีเช็ค ดราฟต์ ตั๋วแลกเงิน ตั๋วสัญญาใช้เงิน และตราสารทางการเงิน

ข้อ จ. การโอนเงินหรือการชำระเงินทางอิเล็กทรอนิกส์ภายในสถาบันการเงิน หรือระหว่างสถาบันการเงิน หรือระหว่างผู้ประกอบการอาชีพตามมาตรา ๑๖ วรรคหนึ่ง (๙) ทั้งนี้ เฉพาะที่สร้างขึ้นเพื่อสถาบันการเงินเท่านั้น เช่น กระทำขึ้นเพื่อประโยชน์ของตน ในการลงทุน/เพิ่มทุน ลดความเสี่ยงในการบริหารกิจการ

หมายเหตุ: ๑. ธุรกิจที่ได้รับยกเว้นตามข้อ ก. ได้รับยกเว้นทุกธุรกรรม

๒. ธุรกิจที่ได้รับยกเว้นตามข้อ ข- จ ได้รับยกเว้นเฉพาะธุรกรรมที่ใช้เงินสด และธุรกรรมที่เกี่ยวกับทรัพย์สิน โดยไม่รวมถึงธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย”

ข้อ ๔. แบบรายงานและวิธีส่งรายงานธุรกรรม^๔

ตาราง : แบบการรายงานธุรกรรมและผู้จัดทำรายงานการทำธุรกรรม

แบบรายงาน	ระยะเวลาส่งรายงาน	ผู้กรอกแบบรายงาน
ปง ๑-๐๑	ภายใน ๗ วันนับแต่วันถัดจากวันที่ ๑๕ และวันสิ้นเดือนของเดือนที่มีการทำธุรกรรม	กรณีที่เจ้าหน้าที่ของสถาบันการเงินเป็นผู้กรอกแบบ ให้ผู้บันทึกข้อเท็จจริงลงลายมือชื่อ และเขียนชื่อและนามสกุลด้วยลายมือบรรจงกำกับไว้พร้อมกับระบุวัน เดือน ปี ที่บันทึกข้อเท็จจริงไว้ในแบบรายงานที่สำนักงาน ปง. กำหนด
ปง ๑-๐๒	ภายใน ๗ วันนับแต่วันถัดจากวันที่ ๑๕ และวันสิ้นเดือนของเดือนที่มีการทำธุรกรรม	
ปง ๑-๐๓	ภายใน ๗ วันนับแต่วันที่มีเหตุอันควรสงสัย	

ตาราง : จำนวนเงินสด มูลค่าธุรกรรมและแบบรายงานธุรกรรม^๕

ประเภทธุรกรรม	จำนวนเงินสด/มูลค่าธุรกรรม	ระยะเวลาในการส่งรายงานธุรกรรม	แบบรายงาน
ธุรกรรมที่ใช้เงินสด	ธุรกรรมที่ใช้เงินสดตั้งแต่สองล้านบาทขึ้นไป	ภายใน ๗ วันนับแต่วันถัดจากวันที่ ๑๕ และวันสิ้นเดือนของเดือนที่มีการทำธุรกรรม	ปง ๑-๐๑
ธุรกรรมที่เกี่ยวกับทรัพย์สิน (เฉพาะอสังหาริมทรัพย์และสังหาริมทรัพย์พิเศษ เช่น ยานพาหนะ เครื่องมือ เครื่องจักรกล และสินทรัพย์ดิจิทัล ที่ไม่ได้รับยกเว้นตามกฎหมายกระทรวงฉบับที่ ๕)	ทรัพย์สินที่มีมูลค่าตั้งแต่ห้าล้านบาทขึ้นไป (ไม่ต้องพิจารณาถึงมูลค่าของการทำธุรกรรม) ^๖	ภายใน ๗ วันนับแต่วันถัดจากวันที่ ๑๕ และวันสิ้นเดือนของเดือนที่มีการทำธุรกรรม	ปง ๑-๐๒
ธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย	ไม่จำกัดจำนวนครั้ง จำนวนเงินสดหรือมูลค่าธุรกรรม	ภายใน ๗ วันนับแต่วันที่มีเหตุอันควรสงสัย	ปง ๑-๐๓

^๔ ตามกฎกระทรวงฉบับที่ ๔ (พ.ศ. ๒๕๔๓) ออกตามความในพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ แก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๔ (พ.ศ.๒๕๕๙) ออกตามความในพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒

^๕ ตามกฎกระทรวงกฎกระทรวงกำหนดจำนวนเงินสดและมูลค่าทรัพย์สินในการทำธุรกรรมที่สถาบันการเงินต้องรายงานต่อสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๕๙.

^๖ ราคาประเมินที่สูงที่สุดโดยพิจารณาจากราคาประเมินของสำนักงานที่ดินหรือของบริษัทฯ หรือราคาซื้อขาย ใดๆอย่างหนึ่ง

วิธีการส่งรายงานธุรกรรมต่อสำนักงาน

บริษัทฯ สามารถส่งรายงานธุรกรรมทุกประเภทได้ โดยใช้วิธีใดวิธีหนึ่ง ดังนี้

- ก. ยื่นรายงานธุรกรรมต่อเจ้าหน้าที่ ณ สำนักงาน
- ข. ส่งรายงานธุรกรรมตามแบบรายงานทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ โดยมีหลักฐานการส่งที่ชัดเจน หรือส่งทางไปรษณีย์ด่วนพิเศษ (EMS) หรือไปรษณีย์เอกชน ซึ่งสามารถตรวจสอบผู้รับปลายทางได้
- ค. ส่งรายงานธุรกรรมเป็นข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ตามกฎหมายว่าด้วยธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งมีลายมือชื่ออิเล็กทรอนิกส์ กำกับและส่งด้วยวิธีที่สำนักงานประกาศกำหนด

ข้อ ๕. ระยะเวลาและขั้นตอนการรายงานธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย

การรายงานธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย ตามมาตรา ๑๓ (๓) แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ ประกอบข้อ ๒ (๒) ของกฎกระทรวง ฉบับที่ ๔ (พ.ศ. ๒๕๔๓) ออกตามความในพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ กำหนดว่า เมื่อมีการทำธุรกรรมกับสถาบันการเงิน และพบว่าเป็นธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัยตามมาตรา ๑๓ วรรคหนึ่ง (๓) ให้สถาบันการเงินมีหน้าที่ต้องรายงานการทำธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัยโดยการส่งแบบรายงานไปยังสำนักงาน ป.ง. **ภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่มีเหตุอันควรสงสัย**

“**วันที่มีเหตุอันควรสงสัย**” หมายถึง วันที่สถาบันการเงินทราบถึงธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย ซึ่งคือวันที่ผู้บริหารระดับสูงทราบถึงธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย (ผู้บริหารระดับสูง หมายถึง ผู้บริหารหรือกรรมการผู้มีอำนาจลงลายมือชื่อแทนสถาบันการเงิน ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๗๐ วรรคสอง^๗ รวมตลอดถึงบุคคลผู้ได้รับมอบหมายจากผู้บริหารหรือกรรมการผู้มีอำนาจลงลายมือชื่อแทนสถาบันการเงินด้วย)

สถาบันการเงินต้องกำหนดนโยบายและแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับขั้นตอนหรือกระบวนการพิจารณาตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าและทำความเข้าใจความเห็นเสนอผู้บริหารระดับสูงเพื่อพิจารณาอนุมัติการรายงานธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัยให้แล้วเสร็จโดยเร็ว

การรายงานธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย ตามมาตรา ๑๓ (๓) แบ่งเป็น ๒ กรณี ดังนี้

- ๑) การรายงานธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัยเมื่อผู้มีหน้าที่รายงานพบเหตุอันควรสงสัยเอง
กล่าวคือ เมื่อมีการทำธุรกรรมกับสถาบันการเงินและพบว่าเป็นธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย ให้สถาบันการเงินรายงานการทำธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัยโดยการส่งแบบรายงานไปยังสำนักงาน ป.ง. **ภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่มีเหตุอันควรสงสัย**

“**วันที่มีเหตุอันควรสงสัย**” หมายถึง วันที่สถาบันการเงินทราบถึงธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย

ดังนั้น การเริ่มนับระยะเวลา ๗ วัน ให้เริ่มนับตั้งแต่วันที่ผู้บริหารระดับสูงทราบถึงธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย ซึ่งก็คือวันที่ผู้บริหารระดับสูงได้ตรวจสอบ วินิจฉัยและอนุมัติการรายงานธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัยไปยังสำนักงาน ป.ง.

^๗ ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

มาตรา ๗๐ วรรคสอง “ความประสงค์ของนิติบุคคลย่อมแสดงออกโดยผู้แทนของนิติบุคคล”

๒) การรายงานธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัยเมื่อผู้มีหน้าที่รายงานได้รับหนังสือแจ้งคำสั่งยึดหรืออายัดทรัพย์สินจากหน่วยงานของรัฐที่มีอำนาจหน้าที่ในการดำเนินคดีที่เกี่ยวข้องกับความผิดมูลฐาน ซึ่งแบ่งเป็น ๒ กรณี ดังนี้

๒.๑) กรณีได้รับแจ้งคำสั่งยึดหรืออายัดทรัพย์สินจาก สำนักงาน ป.ปง. สำนักงานตำรวจ หรือ สถานีตำรวจ สถาบันการเงินสามารถใช้ดุลพินิจในการพิจารณา โดยอาจตรวจสอบการทำธุรกรรมของลูกค้ายราย ที่มีคำสั่งให้ยึดหรืออายัดทรัพย์สินนั้นย้อนหลังนับตั้งแต่วันที่ได้รับคำสั่งยึดหรืออายัดทรัพย์สินดังกล่าวโดยใช้ กระบวนการตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า ทั้งนี้ เพื่อทราบถึงเหตุอันควรสงสัยในการทำธุรกรรม ของลูกค้ารวมถึงผู้รับประโยชน์ที่แท้จริงของลูกค้าหรือผู้เกี่ยวข้องสัมพันธ์กับลูกค้าที่เกิดขึ้นก่อนได้รับคำสั่ง ยึดหรืออายัดทรัพย์สินจากสำนักงาน ป.ปง. หากพบว่าการทำธุรกรรมใดก่อนนั้นหรือธุรกรรมที่เกี่ยวข้องมีเหตุอัน ควรสงสัย ให้สถาบันการเงินพิจารณารายงานเป็นธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัยโดยการส่งแบบรายงานไปยัง สำนักงาน ป.ปง. ภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่เหตุอันควรสงสัย

“วันที่มีเหตุอันควรสงสัย” หมายถึง วันที่สถาบันการเงินทราบถึงธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย ดังนั้น การเริ่มนับระยะเวลา ๗ วัน ให้เริ่มนับตั้งแต่วันที่ผู้บริหารระดับสูงทราบถึงธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย ซึ่งก็คือวันที่ผู้บริหารระดับสูงได้ตรวจสอบ วินิจฉัยและอนุมัติการรายงานธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัยไปยัง สำนักงาน ป.ปง.

๒.๒) กรณีได้รับแจ้งคำสั่งยึดหรืออายัดทรัพย์สินจากหน่วยงานของรัฐอื่นที่มีอำนาจหน้าที่ใน การดำเนินคดีที่เกี่ยวข้องกับความผิดมูลฐาน เช่น สำนักงาน ป.ป.ช. สำนักงาน ป.ป.ท. สำนักงาน ป.ป.ส ให้สถาบันการเงินพิจารณารายงานเป็นธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัยโดยการส่งแบบรายงานไปยังสำนักงาน ป.ปง. ภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่เหตุอันควรสงสัย

“วันที่มีเหตุอันควรสงสัย” หมายถึง วันที่สถาบันการเงินทราบถึงธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย สำหรับกรณีนี้ วันที่สถาบันการเงินทราบ หมายถึง วันที่ผู้บริหารระดับสูงหรือผู้ที่ได้รับมอบอำนาจ ได้รับหนังสือแจ้งคำสั่งยึดหรืออายัดทรัพย์สินจากหน่วยงานของรัฐ

ดังนั้น การเริ่มนับระยะเวลา ๗ วัน ให้เริ่มนับตั้งแต่วันที่ผู้บริหารระดับสูงหรือผู้ที่ได้รับมอบอำนาจได้รับหนังสือแจ้งคำสั่งยึดหรืออายัดทรัพย์สินจากหน่วยงานของรัฐ ทั้งนี้ การตรวจสอบ วินิจฉัย และอนุมัติควรต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จโดยไม่ชักช้า อย่างไรก็ดี สถาบันการเงินต้องกำหนดนโยบายและแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับขั้นตอนหรือกระบวนการพิจารณาตรวจสอบเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้าและทำความเข้าใจเสนอผู้บริหารระดับสูงเพื่อพิจารณาอนุมัติการรายงานธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัยให้แล้วเสร็จโดยเร็ว (ทั้งนี้ไม่ควรเกิน ๗ วัน)

ข. ขั้นตอนการรายงานธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย

สถาบันการเงินมีหน้าที่ในการตรวจสอบธุรกรรมทั้งหมดของลูกค้าแต่ละราย เพื่อพิจารณาว่า ในการทำธุรกรรมแต่ละครั้ง หรือแต่ละกลุ่มธุรกรรมของลูกค้า มีความผิดปกติอันจะเข้าข่ายเป็นธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย ซึ่งต้องรายงานต่อสำนักงานหรือไม่ โดยกระบวนการในการตรวจสอบธุรกรรมจนถึงการส่งรายงานต่อสำนักงาน

ควรกำหนดเป็นขั้นตอนที่สอดคล้องกับบทบัญญัติในกฎกระทรวง ว่าด้วย การบริหารความเสี่ยงและการตรวจสอบ เพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับลูกค้า ดังนี้

ขั้นตอนที่ ๑ เมื่อมีการตรวจพบพฤติกรรมการทำธุรกรรมที่ผิดปกติของลูกค้ารายหนึ่งรายใด

ขั้นตอนที่ ๒ ดำเนินการตรวจสอบข้อมูลของลูกค้า เช่น ความสอดคล้องของมูลค่าในการทำธุรกรรมกับ ข้อมูลรายได้หรือฐานะทางเศรษฐกิจของลูกค้า ประกอบกับความสอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจในการลงทุนในขณะนั้น รวมถึงปัจจัยอื่นๆ ที่สถาบันการเงินอาจนำมาพิจารณาตามนโยบายและแนวทางของสถาบันการเงิน

ขั้นตอนที่ ๓ ดำเนินการตรวจสอบพฤติกรรมการทำธุรกรรมของลูกค้าที่ผ่านมา ว่ามีการทำธุรกรรม ลักษณะเดียวกันนี้ในครั้งก่อนมากน้อยเพียงใด หรือมีเหตุอันควรสงสัยอื่นใดเพิ่มเติม

ขั้นตอนที่ ๔ รายงานผลการตรวจสอบและผลการวิเคราะห์ให้แก่ผู้บริหารมีอำนาจในการตรวจสอบ ธุรกรรมที่อาจมีเหตุอันควรสงสัยของลูกค้า

ขั้นตอนที่ ๕ กรณีที่เห็นควรรายงานต่อสำนักงาน ผู้บริหารที่มีอำนาจดังกล่าว ลงนามอนุมัติเพื่อส่ง รายงานธุรกรรมของลูกค้า เป็น ธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย

หมายเหตุ: ทั้งนี้ที่สถาบันการเงินอาจปฏิบัติตามขั้นตอนดังกล่าวตั้งแต่ ๑ ขั้นตอนขึ้นไป ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับนโยบายของ แต่ละองค์กร แต่หากเป็นกรณีได้รับแจ้งคำสั่งยึดหรืออายัดทรัพย์สินจากหน่วยงานของรัฐที่มีอำนาจหน้าที่ในการ ดำเนินคดีที่เกี่ยวข้องกับความผิดมูลฐาน (ยกเว้นคำสั่งของสำนักงาน ป.ง.) สถาบันการเงินไม่ต้องตรวจสอบข้อมูล เพิ่มเติม โดยเมื่อได้รับคำสั่งดังกล่าวควรเสนอเรื่องให้ผู้บริหารที่มีอำนาจอนุมัติเพื่อรายงานเป็นธุรกรรมที่มีเหตุอัน ควรสงสัยทันที

ข้อ ๖. การเก็บรักษาข้อมูลการรายงานธุรกรรม

ผู้มีหน้าที่รายงานธุรกรรมต้องเก็บรักษา สำเนารายงานธุรกรรม (กรณีรายงานด้วยวิธีการส่งทางไปรษณีย์ หรืออื่น ฌ สำนักงาน) ที่ได้รายงานต่อสำนักงาน หรือเก็บรายงานธุรกรรมในรูปแบบข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ (กรณี รายงานโดยส่งเป็นข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์) ไว้เป็นระยะเวลาอย่างน้อย ๕ ปีนับแต่ได้มีการทำธุรกรรมหรือบันทึก ข้อเท็จจริงนั้น

ภาคผนวก

ตัวอย่างพฤติกรรมที่อาจพิจารณาตรวจสอบว่ามีเหตุอันควรสงสัยหรือไม่

พฤติกรรมที่บริษัทหลักทรัพย์อาจพิจารณาตรวจสอบ เพื่อรายงานเป็นธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย ตัวอย่างเช่น

- (๑) การซื้อขายหลักทรัพย์ซึ่งไม่สอดคล้องกับฐานะทางการเงินของลูกค้า
- (๒) การซื้อขายหลักทรัพย์ที่ลูกค้าหลายราย มอบอำนาจให้ บุคคลใดบุคคลหนึ่ง ดำเนินการซื้อขายหลักทรัพย์แทน ซึ่งเป็นธุรกรรมที่มีมูลค่าสูงและดำเนินการอย่างต่อเนื่อง จนอาจพิจารณาได้ว่า บุคคลผู้ดำเนินการซื้อขายหลักทรัพย์แทนลูกค้านั้น อาจเป็นผู้รับประโยชน์ทอดสุดท้ายของลูกค้าหลายราย^๘
- (๓) กรณีที่ลูกค้ารายเดียวกัน ขอเปิดบัญชีซื้อขายหลักทรัพย์ประเภทเดียวกันหลายบัญชี และมีการทำธุรกรรมซื้อขายหลักทรัพย์มูลค่าสูงมากในแต่ละบัญชี จนอาจเชื่อได้ว่า ลูกค้ารับเปิดบัญชีแทนผู้อื่น หรือลูกค้าอาจมิใช่ผู้รับประโยชน์ที่แท้จริงจากการซื้อขายหลักทรัพย์^๙
- (๔) กรณีการส่งคำสั่งซื้อขายในลักษณะไม่เหมาะสมตามเกณฑ์ของตลาดหลักทรัพย์ฯ และพิจารณาได้ว่าเป็นการพยายามดำเนินการเพื่อให้ผู้อื่นหลงเชื่อหรือเข้าใจว่า หลักทรัพย์นั้น มีการสั่งซื้อและขายจำนวนมากและหลายครั้ง ซึ่งพฤติกรรมดังกล่าว อาจนำไปสู่การปั่นหุ้น^{๑๐}
- (๕) กรณีที่พบว่า ลูกค้ามีการเปิดบัญชี และสั่งซื้อหลักทรัพย์ จากนอกประเทศ และมีการโอนหลักทรัพย์ไปยังบัญชีของลูกค้าต่างรายในบริษัทหลักทรัพย์เดียวกัน หรือโอนหลักทรัพย์ไปยังบัญชีของลูกค้าต่างรายในบริษัทหลักทรัพย์อื่น ซึ่งเป็นธุรกรรมที่มีมูลค่าสูงผิดปกติและต่อเนื่อง (รวมถึงลักษณะการทำธุรกรรมในทางกลับกัน)
- (๖) กรณีที่พบว่า ลูกค้ามีการถอนหลักทรัพย์ออกจากบัญชี ในลักษณะขอลอนคินเป็นใบหุ้นซึ่งสามารถส่งมอบหรือสลักหลังให้แก่ผู้อื่นได้โดยสะดวก โดยเป็นธุรกรรมมูลค่าสูงผิดปกติ หรือดำเนินการอย่างต่อเนื่องและรวมมูลค่าเป็นจำนวนมาก (รวมถึงการทำธุรกรรมในทางกลับกัน)
- (๗) กรณีที่บริษัทฯ ตรวจสอบพบก่อนอนุมัติสร้างความสัมพันธ์หรือทำธุรกรรม หรือตรวจพบในภายหลังว่า ผู้ประสงค์จะสร้างความสัมพันธ์หรือทำธุรกรรม หรือลูกค้า มีความเกี่ยวข้องกับการก่อการร้าย หรือการกระทำความผิดที่หน่วยงานของรัฐแจ้งรายชื่อไว้ หรือได้รับหนังสือแจ้งว่าอยู่ในระหว่างกระบวนการยึดหรืออายัดทรัพย์สิน หรือขอให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดินตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน ซึ่งในกรณีนี้ บริษัทฯ ต้องรายงานธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัยต่อสำนักงาน และปรับความเสี่ยงให้เป็นลูกค้าเสี่ยงสูง
- (๘) กรณีได้รับแจ้งขอตรวจสอบข้อมูลลูกค้า ซึ่งมีข้อบ่งชี้ว่าอาจมีความผิดมูลฐาน หรือความผิดฐานฟอกเงิน จากหน่วยกำกับดูแลที่เกี่ยวข้อง บริษัทฯอาจพิจารณาเพิ่มความเสี่ยงของลูกค้าและอาจพิจารณารายงานธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัยได้
- (๙) กรณีได้รับข่าวสารจากหน่วยงานกำกับดูแลที่เกี่ยวข้อง อาทิ ข่าวประกาศของสำนักงาน ก.ล.ต. ซึ่งกล่าวโทษและลงโทษลูกค้าของบริษัท ซึ่งอาจเป็นความผิดมูลฐานหรือความผิดฐานฟอกเงินที่เกิดขึ้นในบริษัท

^๘ พฤติกรรมดังกล่าว อาจเชื่อมโยงกับกรณี ลูกค้าปกปิด “ข้อมูลผู้รับประโยชน์ทอดสุดท้าย”

^๙ พฤติกรรมดังกล่าว อาจเชื่อมโยงกับกรณี ลูกค้าปกปิด “ข้อมูลผู้รับประโยชน์ทอดสุดท้าย”

^{๑๐} การปั่นหุ้น ตามพรบ. หลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. 2535 มาตรา 244/3 ซึ่งมีองค์ประกอบความผิดทางอาญาเดียวกันกับความผิดฐาน “ฉ้อโกงประชาชน” ซึ่งเป็นความผิดมูลฐานของการฟอกเงินตามกฎหมายไทย

หลักทรัพย์อื่น บริษัทอาจพิจารณาข้อมูลและธุรกรรมของลูกค้ำ และอาจพิจารณาเพิ่มความเสี่ยงของลูกค้ำ รวมถึงอาจพิจารณารายงานธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย

(๑๐) กรณีมีข่าวสารทั่วไปที่เกี่ยวข้องกับความผิดปกติฐาน และสำนักงาน ปปง. แจ้งรายชื่อต่อบริษัทเพื่อดำเนินการตรวจสอบรายชื่อ หากพบว่าเป็นลูกค้ำของบริษัท ให้พิจารณาประเมินความเสี่ยง และอาจพิจารณารายงานธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย

หมายเหตุ:

(๑) คำว่า “อย่างต่อเนื่อง” ในที่นี้ หมายความว่า มีจำนวนหลายครั้ง และดำเนินการในระยะเวลาที่ใกล้เคียงกันอย่างสม่ำเสมอในช่วงระยะเวลาหนึ่ง

(๒) คำว่า “ธุรกรรมมูลค่าสูง” ในที่นี้ หมายความว่า เป็นธุรกรรมที่มีมูลค่าสูงในแต่ละครั้ง

(๓) คำว่า “ฐานะทางการเงิน” ในที่นี้ หมายความว่า รายได้ รวมถึงข้อมูลเกี่ยวกับเงินหรือทรัพย์สินที่แสดงถึงฐานะทางเศรษฐกิจที่แท้จริงของลูกค้ำซึ่งได้แจ้งไว้กับบริษัท

แนวทางในการกำหนดพฤติกรรมต้นแบบที่อาจนำไปสู่ การรายงานธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย

ในการกำหนดแนวทางในการตรวจสอบต้นแบบพฤติกรรมที่ผิดปกติ ข้างต้น บริษัทหลักทรัพย์ จำเป็นต้องวิเคราะห์และประเมินโครงสร้างลูกค้ำรวมถึงลักษณะธุรกรรมของกลุ่มลูกค้ำของตนก่อน โดยพิจารณาถึง

(๑) การกำหนดพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับคำว่า “ธุรกรรมมูลค่าสูง”

บริษัทหลักทรัพย์จะต้องพิจารณาจาก การทำธุรกรรมในภาพรวมของลูกค้ำบริษัท ว่า “ธุรกรรมมูลค่าสูง” นั้น ควรจะหมายถึง ธุรกรรมที่มีมูลค่าระดับใด อาทิ กลุ่มลูกค้ำส่วนใหญ่ เป็นพนักงานบริษัท และมีรายได้ที่แน่นอน ซึ่งมักเป็นกลุ่มลูกค้ำที่ขอเปิดวงเงินกับบริษัท กรณีนี้ บริษัทอาจกำหนดจำนวนเท่าของรายได้ลูกค้ำ เป็นหลักเกณฑ์ในการพิจารณาขนาดของธุรกรรม หรือในกรณีที่มียุทธกรรมที่มีกลุ่มลูกค้ำที่เป็นนิติบุคคล หรือบุคคลที่มีสินทรัพย์ที่มีสภาพคล่องสูง ซึ่งมักมีการซื้อขายหลักทรัพย์จำนวนมากเป็นปกติ บริษัทอาจกำหนดให้ มูลค่าเฉลี่ยการซื้อขายของลูกค้ำเป็นหลักเกณฑ์ในการพิจารณาขนาดของธุรกรรม ก็ได้

(๒) การกำหนดพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับคำว่า “อย่างต่อเนื่อง”

บริษัทหลักทรัพย์ จะต้องพิจารณาจากโครงสร้างการทำธุรกรรมที่บ่อยครั้งของลูกค้ำ ประกอบกับสถานการณ์ด้านตลาดหุ้นในแต่ละขณะ เพื่อกำหนดพฤติกรรมที่มีการกระทำบ่อยครั้งในระยะเวลาที่สม่ำเสมอหรือใกล้เคียงกัน อาทิ ในช่วงที่ตลาดหุ้นกำลังอยู่ในสถานการณ์ที่ซบเซา หรือเผชิญปัญหาเกี่ยวกับราคาหลักทรัพย์ที่ตกต่ำเป็นเวลานาน ซึ่งอาจเป็นผลมาจากสภาพเศรษฐกิจระดับภูมิภาค ประกอบกับลูกค้ำเป็นกลุ่มที่เลือกการลงทุนระยะยาวมากกว่าการเก็งกำไรหลักทรัพย์ระยะสั้น “การทำธุรกรรมอย่างต่อเนื่อง” อาจหมายถึงการทำธุรกรรมเพียงไม่เกิน ๒ ครั้งในรอบวัน หรือ ๑๐ ครั้ง ในรอบสัปดาห์ ในขณะที่เมื่อสถานการณ์ตลาดหุ้นอยู่ในช่วงที่มีการลงทุนสูงและสภาพเศรษฐกิจมีความมั่นคง รวมถึงกลุ่มลูกค้ำมักเป็นนักลงทุนที่นิยมซื้อขายเพื่อเก็งกำไรระยะสั้น พฤติกรรม การทำธุรกรรมอย่างต่อเนื่อง อาจหมายถึง การทำธุรกรรมเกินกว่า ๑๐ ครั้งในรอบวัน หรือกว่าร้อยละห้าในรอบสัปดาห์

(๓) การกำหนดพฤติกรรมที่ ประกอบกันระหว่างความต่อเนื่องและขนาดของธุรกรรม

บริษัทหลักทรัพย์ จำเป็นต้องเลือกพิจารณาว่า ในบางพฤติกรรม แม้จะมีการทำธุรกรรมมูลค่าสูง แต่ก็จำเป็นต้องมีการเฝ้าติดตามอย่างต่อเนื่อง จึงจะพบถึงความผิดปกติได้ ในขณะที่ลูกค้าบางรายไม่จำเป็นต้องพิจารณาถึงความต่อเนื่อง เพียงพิจารณาที่ขนาดของธุรกรรม ก็อาจสามารถวิเคราะห์ได้ถึงความผิดปกติ อาทิ ลูกค้าที่เป็นนิติบุคคลและมีสภาพคล่องสูง ก็มักจะทำธุรกรรมมูลค่าสูงเป็นปกติ ดังนั้น ในบางลักษณะของการตรวจสอบ จำเป็นต้องอาศัยความต่อเนื่องของธุรกรรมเข้ามาเชื่อมโยงในการวิเคราะห์ถึงความผิดปกติในการทำธุรกรรมด้วย ในขณะที่ลูกค้าบางกลุ่ม เป็นลูกค้าที่ทำธุรกรรมน้อยครั้ง แต่มีมูลค่าสูงและสามารถพบความผิดปกติได้จากการลงทุนที่ไม่สอดคล้องกับแนวปฏิบัติทั่วไปของนักลงทุนด้านการซื้อขายหลักทรัพย์

ดังนั้น การกำหนดแนวทางในการตรวจสอบพฤติกรรมที่ผิดปกติ ซึ่งอาจนำไปสู่การรายงานธุรกรรมที่มีเหตุอันควรสงสัย บริษัทหลักทรัพย์ จำเป็นต้องวิเคราะห์และประเมินถึงกลุ่มลูกค้าแต่ละกลุ่ม และรูปแบบการทำธุรกรรมที่จัดว่าเป็นบรรทัดฐาน หรือแนวทางปกติในการทำธุรกรรมการซื้อขายหลักทรัพย์ของกลุ่มลูกค้าก่อน จึงจะสามารถตรวจสอบพฤติกรรมของลูกค้าที่กระทำนอกกรอบแบบ หรือมีขนาดธุรกรรมที่ใหญ่และเข้าข่ายผิดปกติ ซึ่งนอกจากข้อมูลโครงสร้างลูกค้าของบริษัทแล้ว ยังต้องอาศัยความเข้าใจถึงวัตถุประสงค์หรือแนวทางในการโอนถ่ายหลักทรัพย์หรือธุรกรรมของลูกค้าที่อาจมีเจตนาฟอกเงินด้วย

